

Arrest

nr. 232 089 van 31 januari 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Indiase nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, op 23 oktober 2019 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 september 2019 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 28 oktober 2019 met X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 december 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché N. ONRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 mei 2019 dienen de verzoekende partijen een aanvraag voor de afgifte van een visum C (kort verblijf) in.

1.2. Op 20 september 2019 wordt de afgifte van het gevraagde visum geweigerd. Dit zijn de bestreden beslissingen, die luiden als volgt:

Bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij:

“Commentaar:

Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

** U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen*

De tenlasteneming is ontvankelijk en geweigerd: De garant wordt als onvoldoende solvabel beschouwd om betrokkene(n) ten laste te nemen rekening houdend met de voorgelegde inkomsten en het aantal personen ten laste. Bij familieband van de eerste of tweede graad wordt volgende berekening toegepast: 800€ (basis) + 150€ per uitgenodigde persoon + 150€ per persoon ten laste.

Betrokkene legt voldoende financiële middelen voor maar de oorsprong hiervan is ongekend. Betrokkene toont niet aan de hand van een rekeninghistoriek aan dat hij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit. Bijgevolg toont betrokkene niet aan te beschikken over voldoende persoonlijke financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen.

** Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

Betrokkene reist samen met zijn gezin en toont niet aan te beschikken over resterende familiale belangen in het land van origine.

Betrokkene verklaart handelaar te zijn, maar toont niet aan de hand van een bankhistoriek aan dat hij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit zijn professionele activiteit. Hierdoor is de beroepsactiviteit en de financiële band met het land van origine onvoldoende bewezen.

Betrokkene legt een bankrekening voor met financiële middelen maar de oorsprong van deze middelen is ongekend.

Betrokkene toont niet aan te beschikken over eigendom in het land van origine.

Betrokkene heeft meerdere weigeringen tot afgifte van een visum kort verblijf ontvangen van de Italiaanse, Oostenrijkse, Franse en Belgische ambassades.

Omwille van bovenstaande redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine.”

Bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij:

“Commentaar:

Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

** U heeft niet aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen*

De tenlasteneming is ontvankelijk en geweigerd: De garant wordt als onvoldoende solvabel beschouwd om betrokkene(n) ten laste te nemen rekening houdend met de voorgelegde inkomsten en het aantal personen ten laste. Bij familieband van de eerste of tweede graad wordt volgende berekening toegepast: 800€ (basis) + 150€ per uitgenodigde persoon + 150€ per persoon ten laste.

Betrokkene legt voldoende financiële middelen voor maar de oorsprong hiervan is ongekend. Betrokkene toont niet aan de hand van een rekeninghistoriek aan dat hij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit. Bijgevolg toont betrokkene niet aan te beschikken over voldoende persoonlijke financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen.

** Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld*

Betrokkene reist samen met haar gezin en toont niet aan te beschikken over resterende belangen in het land van origine.

Betrokkene verklaart lerares te zijn maar toont niet aan de hand van een bankhistoriek aan dat zij beschikt over een voldoende en regelmatig inkomen uit haar professionele activiteit. Hierdoor is de beroepsactiviteit en de financiële band met het land van origine onvoldoende bewezen.

Betrokkene legt een bankrekening voor met financiële middelen maar de oorsprong van deze middelen is ongekend.

Betrokkene toont niet aan te beschikken over eigendom in het land van origine.

Betrokkene heeft meerdere weigeringen tot afgifte van een visum kort verblijf ontvangen van de Italiaanse, Oostenrijkse, Franse en Belgische ambassades.

Omwille van bovenstaande redenen wordt geoordeeld dat betrokkene onvoldoende garantie biedt op terugkeer naar het land van origine."

Bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij:

"Commentaar:

Motivatie

Wettelijke referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

** Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*

De visumaanvraag van minderjarige betrokkene wordt geweigerd omdat de visumaanvraag van de meereizende ouders werd geweigerd."

Bestreden beslissing ten aanzien van vierde verzoekende partij:

"Commentaar:

Motivatie

Wettelijk referenties:

Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

** Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond*

De visumaanvraag van een minderjarige betrokkene wordt geweigerd omdat de visumaanvraag van de meereizende ouders werd geweigerd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betogen de verzoekende partijen als volgt:

"Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting

Manifeste beoordelingsfout

1.

Verzoekers kunnen niet anders dan vaststellen dat de motivatie van de weigering beslissingen stereotiep is en in strijd is met de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de motiveringsplicht.

Dat " vage, duistere of niet ter zake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige en niet plausible motivering, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen niet afdoende zijn".

Geenszins wordt de weigeringsbeslissingen gemotiveerd waarom geen rekening kan worden gehouden met de door verzoekers neergelegde talrijke bewijsstukken.

2.

Verweerder stelt in weigeringsbeslissingen in eerste instantie vast dat verzoekers niet zouden aangetoond hebben "over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar u met zekerheid zal worden toegelaten, of in de onmogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen".

Verzoekers stellen vast dat verweerder in de weigeringsbeslissing geenszins hebben rekening gehouden met de door verzoekers neergelegde stukken waaruit blijkt dat zij wel degelijk over voldoende

middelen van bestaan beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land.

Zo hebben verzoekers dienaangaande bij hun visumaanvragen ondermeer volgende stukken neergelegd waaruit blijkt dat zij wel degelijk over voldoende middelen van bestaan beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land:

- Officiële verklaring dd. 18.04.2019 van A.KAUSHIK & CO, registeraccounts te Jaipur waarin een overzicht wordt gegeven van de liquide middelen, roerende en onroerende goederen van verzoekers (cf.stuk 2)

-Verklaring van de "State Bank of India" dd. 12.06.2018 van de "Bank of India" dd. 4.01.2019, National Savings Certificates (NSC) dd. 4.01.2019, rekeninguittreksels van de Malviya Urban CO-Operative Bank Limited en van de HDFC Bank m.b.t. de door verzoeker bij de bank gestorte bedragen (cf. stuk 3).

- verkoopsbewijs dd. 20.04.2019 van Hancy Forex & Services PVT.LTD. m.b.t aankoop door verzoeker euro's (cf. stuk 4).

Geenszins heeft verweerder in de bestreden beslissingen deze door verzoekers neergelegde stukken vermeld evenmin gemotiveerd waarom met deze bewijsstukken geen rekening kan worden gehouden.

Dat er derhalve sprake is van schending van de motiverings-en de zorgvuldigheidsplicht.

3.

Verweerder stelt in weigeringsbeslissingen verder vast dat ook de tenlasteneming geweigerd wordt omdat "De garant als onvoldoende stabiel wordt beschouwd om betrokkene(n) ten laste te nemen rekening houdend met de voorgelegde inkomsten en het aantal personen ten laste".

Verzoekers dienen opnieuw op te merken dat verweerder geenszins op een afdoende manier motiveert waarom de garant als onvoldoende stabiel wordt beschouwd "om verzoekers ten laste te nemen rekening houdend met de voorgelegde inkomsten en het aantal personen ten laste".

Geenszins wordt door verweerder geen overzicht gegeven van de door verzoekers neergelegde stukken dienaangaande, evenmin wordt gemotiveerd waarom met de door verzoekers neergelegde stukken niet kunnen weerhouden worden als bewijs dat de garant als onvoldoende stabiel wordt beschouwd "om verzoekers ten laste te nemen rekening houdend met de voorgelegde inkomsten en het aantal personen ten laste".

Verzoekers merken op dat zij wel degelijk bewijsstukken m.b.t. de inkomsten van de garant, verzoekers broer, N. S. (...), en van diens echtgenote, mevrouw P. B. (...), die een zelfstandige zaak te Gent uitbaten en zaakvoerders zijn van de BVBA Spritiual Solutions India, bij hun visumaanvraag hebben neergelegd. Zo hebben verzoekers ter ondersteuning van de regelmatige, stabiele en voldoende inkomsten van de garant ondermeer bij hun visumaanvraag volgende bewijsstukken neergelegd :

- rekeninguittreksels m.bt. de stortingen van hun maandelijks lonen van de garant en zijn echtgenote samen met het bewijs van hun internationaal rekeningnummer bij ING Bank (cf. stuk 5).

- Verklaring KBC-Bank en rekeninguittreksel m.b.t. saldo (cf. stuk 6).

- Aanslagbiljetten personenbelasting (cf. stuk 7)

- Bewijzen m.b.t. zelfstandige zaak van garant en echtgenote (bijlage bij B.S. en uittreksel van vestigingseenheidsgegevens) (cf. stuk 8).

Dat er derhalve sprake is van schending van de motiverings-en de zorgvuldigheidsplicht.

4.

Verweerder stelt in weigeringsbeslissingen verder vast dat verzoekers "voldoende financiële middelen voorleggen maar dat de oorsprong hiervan ongekend zou zijn", dat verzoeker handelaar zou zijn en dat zij "niet aan de hand van een rekeninghistoriek zouden aantonen dat zij beschikken over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit."

Volgens verweerder zouden verzoekers niet aan de hand van een rekeninghistoriek aantonen dat zij beschikken over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit.

Verzoekers merken op dat zij aan de hand van talrijke stukken hun hebben aangetoond wat hun beiden professionele activiteiten zijn in India, met name zijn zij in hun land beiden lesgevers en beheerders van de "Vidyagram International School (VGIS) and Vidyagram Teachers Training College (VTTC)", welke draait onder de "Shri Ganesh Foundation for Education and Research (SGFER)", dat zij ingevolge hun professionele activiteiten over een voldoende en regelmatig inkomen beschikken en zodoende een voldoende financiële band hebben met het land van herkomst.

Verzoekers hebben hieromtrent duidelijke en talrijke bewijsstukken neergelegd waaronder :

- rekeninguittreksels van de HFDC Bank van verzoekers waaruit de maandelijks stortingen van hun lonen blijkt (cf. stuk 9).

-boekhouding van de twee scholen (cf. stuk 10), verklaringen van de voorzitter van SGFER dd. 10.04.2019, lijst van de leden van de uitvoerend orgaan van SGFER, verklaringen HFDC Bank dd. 6.04.2019 en Malviya Urban Co-operative Bank Ltd dd. 11.04.2019 met rekeninguittreksels (cf. stuk 10).

Overigens hebben verzoeker en zijn broer in een schrijven gericht aan de Belgische ambassade te New Delhi en gevoegd bij hun visumaanvraag duidelijk verzoekers beroepsactiviteiten in India uiteengezet (cf. stuk 11).

Geenzins heeft verweerder in de bestreden beslissingen deze door verzoekers neergelegde stukken (waaronder bewijzen van hun beroepsactiviteiten en een rekeninghistoriek waaruit de maandelijkse stortingen van hun loon blijkt,) vermeld evenmin gemotiveerd waarom met deze bewijsstukken geen rekening kan worden gehouden als bewijs dat zij wel degelijk over financiële middelen beschikken, voldoende en regelmatige inkomsten hebben uit een professionele activiteit en voldoende financiële banden met het land van land van herkomst hebben.

Dat er derhalve sprake is van schending van de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht.

5.

Verweerder stelt in de weigeringsbeslissingen dat verzoekers "samen met hun gezin zouden reizen en niet zouden aantonen te beschikken over resterende belangen in het land van origine en dat zij niet over eigendom zouden beschikken".

Opnieuw dienen verzoekers vast te stellen dat verweerder weigert rekening te houden met de door verzoekers neergelegde stukken waaruit duidelijk blijkt en waarin duidelijk kan vastgesteld worden dat verzoekers wel degelijk resterende belangen/eigendom hebben in het land van origine Zoals supra reeds gesteld en aangetoond hebben verzoekers in hun land van herkomst belangrijke functies in het onderwijs. Zij beheren zelf in hun land twee scholen, waar zij les geven.

Verzoekers hebben we degelijk aan de hand van talrijke bewijsstukken aangetoond dat zij in hun land eigen regelmatige, stabiele en voldoende inkomsten hebben (cf. stukken 2, 3 en 9). Daarnaast hebben zij wel degelijk aangetoond over onroerend goed in India te beschikken (cf. stuk 2).

Verzoeker en zijn broer hebben in hun schrijven gericht aan de Belgische ambassade duidelijk nog eens uiteengezet dat verzoekers wel degelijk belang hebben om naar hun land van herkomst terug te keren (ook verzoekers ouders, die afhankelijk zijn van verzoeker, wonen nog in India) (cf. stuk 11).

Verzoekers hebben bij hun aanvraag bewijzen van hun levensverzekeringen, bezit van 2 voertuigen, van het schoollopen van hun kinderen bij private scholen in Jaipur,....neergelegd.

Geenzins heeft verweerder in de bestreden beslissingen deze door verzoekers neergelegde stukken vermeld evenmin gemotiveerd waarom met deze bewijsstukken geen rekening kan worden gehouden.

Dat er derhalve sprake is van schending van de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht.

6.

Tenslotte verwijst verweerder naar de vaststelling dat verzoekers meerdere weigeringen tot afgifte van een visum kort verblijf zouden hebben ontvangen van de Italiaanse, Oostenrijkse, Franse en Belgische ambassades.

Verzoekers zijn van oordeel dat deze motivatie volledig onterecht (en zelfs misplaatst) is.

Verzoekers opeenvolgende visumaanvragen werden steeds geweigerd en op dezelfde manier stereotiep gemotiveerd, met name dat er onvoldoende garantie is voor een terugkeer naar hun land van herkomst. Verweerder laat echter na rekening te houden met de door verzoekers neergelegde bewijsstukken, met name hun waaruit blijkt dat zij en hun kinderen wel een visum verkregen voor Australië, Singapore, Thailand, Maleisië en Indonesië, waarheen zij voor vakantiedoeleinden heen reisden en telkens terugkeerden (cf. stuk 12).

Dat verweerder nalaat deze stukken te vermelden in zijn weigeringsbeslissingen en te motiveren waarom deze niet kunnen weerhouden worden als bewijs dat er wel degelijk een voldoende garantie is in hoofde van verzoekers op terugkeer naar India.

Dat er in casu dus sprake is van schending van motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht en van een manifeste beoordelingsfout."

2.2. De Raad wijst erop dat de verwerende partij nagelaten heeft een nota met opmerkingen in te dienen.

2.3. Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing zich moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. De aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt onderzocht in het licht van artikel 32 van de Visumcode op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen.

2.5. Artikel 23, lid 4 van de Visumcode bepaalt dat een visum kan worden geweigerd overeenkomstig artikel 32, lid 1 van de Visumcode.

Artikel 32, lid 1 van de Visumcode bepaalt:

“Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd:

a) indien de aanvrager:

i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd;

ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond;

iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen;

iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid;

v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat;

vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscodex, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten;

vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering,

of

b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”

Uit de samenlezing van deze bepalingen volgt dat de verwerende partij op grond van elk van de hierboven vermelde motieven de aanvraag kan weigeren. Daarbij is niet voorzien in een systeem van cumulatieve weigeringsmotieven op grond waarvan men het visum zou kunnen weigeren. De vaststelling dat is voldaan aan één van de opgesomde weigeringsmotieven zoals vermeld onder artikel 32, lid 1 hiervoor geciteerd, volstaat om een visumaanvraag te weigeren.

Bij het onderzoek van een aanvraag voor een visum kort verblijf beschikt de gemachtigde over een ruime beoordelingsmarge met betrekking tot de relevante toepassingsvoorwaarden van de artikelen 23, lid 4 en 32, lid 1 van de Visumcode en de beoordeling van de relevante feiten, om te bepalen of één van die weigeringsgronden aan de aanvrager kan worden tegengeworpen (HvJ 19 december 2013, C-84/12, Koushaki, pt. 60-63).

2.6. De bedoeling van de Uniewetgever om de nationale autoriteiten een beoordelingsmarge te laten, volgt overigens uit de bewoordingen van de artikelen 21, lid 1, en 32, lid 1 van die Visumcode. Deze bepalingen verplichten die autoriteiten een *“toetsing [te verrichten] van de vraag of de aanvrager een risico van illegale immigratie”* vertegenwoordigt, *“bijzondere aandacht”* te schenken aan bepaalde aspecten van diens situatie, en te bepalen of er *“redelijke twijfel”* bestaat over bepaalde aspecten.

In casu verwijzen de bestreden beslissingen naar artikel 32 van de Visumcode waarbij wordt gesteld dat:

-Verzoekende partijen niet hebben aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar zij met zekerheid zullen worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen.

De redenen van deze vaststelling zijn te vinden in het feit dat de verwerende partij oordeelt:

enerzijds dat de tenlasteneming geweigerd wordt omdat de garant als onvoldoende solvabel wordt beschouwd om verzoekende partijen ten laste te nemen rekening houdend met de voorgelegde inkomsten en het aantal personen ten laste. De verwerende partij wijst op de volgende berekeningswijze bij familieband van de eerste of tweede graad: 800 euro (basis) + 150 euro per uitgenodigde persoon + 150 euro per persoon ten laste;

anderzijds dat de voorgelegde financiële middelen door de verzoekende partijen wel voldoende zijn maar de oorsprong ervan niet gekend is en dus niet blijkt dat het gaat over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit. Er wordt niet aangetoond te beschikken over voldoende persoonlijke financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen.

-Het voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld.

Als reden daartoe stelt de verwerende partij dat het ganse gezin samen reist en er niet aangetoond wordt dat er resterende familiale belangen zijn in het herkomstland; dat een voldoende en regelmatig inkomen uit professionele activiteit niet wordt aangetoond zodat de beroepsactiviteit en de financiële band met het herkomstland onvoldoende is aangetoond. De oorsprong van de financiële middelen op de voorgelegde bankrekening is ongekend, er ligt geen bewijs voor van eigendom in het herkomstland en verzoekende partijen hebben al verschillende weigeringen tot afgifte van een visum kort verblijf gekregen van andere lidstaten als van België. De verwerende partij besluit dat er onvoldoende garantie is op een terugkeer naar het herkomstland.

Bijgevolg bevatten de weigeringsbeslissingen twee afzonderlijke motieven die elk op zichzelf volstaan om de weigering te onderbouwen.

2.7. Met betrekking tot het weigeringsmotief dat verzoekende partijen niet hebben aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor de terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar zij met zekerheid zullen worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen, betogen de verzoekende partijen dat er geen rekening werd gehouden met de neergelegde stukken waaruit blijkt dat zij wel degelijk over voldoende middelen van bestaan beschikken zoals vereist.

Zo wijzen verzoekende partijen er ondermeer op dat zij talrijke stukken hebben neergelegd aangaande hun professionele activiteiten in India, met name zijn zij beiden lesgevers en beheerders van de *“Vidyagram International School (VGIS) and Vidyagram Teachers Training College (VTTC)”* welke draait onder de *“Shri Ganesh Foundation for Education and Resaerch (SGFER)”*, en dat zij zodoende over een voldoende en regelmatig inkomen beschikken en er wel degelijk een voldoende financiële band is met het herkomstland.

2.8. Op lezing van het administratief dossier stelt de Raad vooreerst vast dat dit dossier de door de verzoekende partijen in het kader van hun visumaanvraag neergelegde stukken niet bevat. Enkel de stukken die de verzoekende partijen aan hun verzoekschrift hebben gevoegd zitten in het dossier. Het administratief dossier is derhalve onvolledig.

In het administratief dossier zit wel het formulier van de ambassade waarin melding wordt gemaakt van het feit dat verzoekende partijen tewerkgesteld zijn bij *“VIDYA GRAM INTERNATIONAL SCHOOL”* en verder wat betreft eerste verzoekende partij: *“Proof of your professional situation: taks levy and receipts IGR (proofs of payment): personal itr of 2018-19-8644 euro”* en *“Proof of personal income (wages, pensions, deposits in your favor): salary slip of jan19 – 253 euro, feb19-253 euro; mar19-253 euro”*. Wat betreft tweede verzoekende partij wordt verder gesteld: *“Proof of your professional situation; tax levy and receipts IGR (proofs of payment): personal itr of 2018-19-6508 euro, company itr of 2018-19-0 euro”* en *“Proof of your personal income (wages, pensions, deposits in your favor): salary slip of jan19-487 euro, feb19-487euro, mar19-487 euro”*.

Verder blijkt ook dat de verzoekende partijen bij hun visumaanvraag verklaarden dat zij beiden werkzaam zijn als lesgevers en beheerders bij Vidyagram International School and Vidyagram Teachers Training Education and Research (SGFER). Zij stellen: *“The valid proof of this is attached in our visa file”* (eigen vertaling: het geldig bewijs hiervan is gevoegd aan ons visumdossier).

Verder blijkt dat zij ook nog een *“bankstatement in hdfc bank”* hebben voorgelegd met een som van 7.157 euro.

Bijgevolg blijkt dat de verzoekende partijen wel degelijk stukken, waaronder loonfiches, moeten hebben bijgebracht waaruit blijkt dat zij een professionele activiteit uitvoeren in India. De verwerende partij motiveert slechts dat de verzoekende partijen *“aan de hand van een rekeninghistoriek”* en *“aan de hand van een bankhistoriek”* niet aantonen dat zij over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit beschikken. Nu de verwerende partij enkel melding maakt van een rekening- of bankhistoriek blijkt niet dat zij afdoende rekening heeft gehouden met alle door de verzoekende partijen voorgelegde stukken aangaande hun professionele activiteit. Het motief dat de verzoekende partijen *“niet (aantonen) te beschikken over voldoende persoonlijke financiële middelen om de kosten verbonden aan de reis en het verblijf te kunnen waarborgen”* omdat zij niet hebben aangetoond dat zij over een voldoende en regelmatig inkomen uit een professionele activiteit beschikken is gelet in het licht

van voorgaande, gebrekkig. Het komt de verwerende partij toe alle door de verzoekende partijen voorgelegde dienstige stukken in de beoordeling mee te nemen, hetgeen in casu evenwel niet gebeurd is zodat niet blijkt dat het motief dienaangaande correct of kennelijk redelijk is. De verwerende partij is in casu niet zorgvuldig geweest. Het eerste weigeringsmotief houdt dan ook geen stand.

2.9. Wat betreft het tweede weigeringsmotief stellen de verzoekende partijen dat opnieuw geen rekening werd gehouden met diverse stukken waaruit blijkt dat zij wel degelijk resterende belangen hebben in India. Zoals reeds gesteld oefenen zij belangrijke functies uit in het onderwijs. Naast het feit dat zij hun stabiel, regelmatig en voldoende inkomen aldaar hebben aangetoond, hebben zij eveneens aangetoond aldaar over onroerend goed te beschikken. Ook in het schrijven gericht aan de ambassade hebben zij meegedeeld dat hun ouders nog in India wonen en dat deze van hen afhankelijk zijn. Ook hebben zij bewijzen van levensverzekeringen, bezit van twee voertuigen, van het schoollopen van de kinderen bij privéscholen in Jaipur enz. neergelegd.

2.10. Uit het administratief dossier blijkt inderdaad dat verzoekende partijen meegedeeld hebben dat zij in India tewerkgesteld zijn, dat hun kinderen naar *“one of the best and most expensive schools in Jaipur”* gaan en dat hun ouders van hun afhankelijk zijn zodat er geen sprake van kan zijn hen achter te laten en zich elders te vestigen. Zij wijzen er verder op dat zij alle noodzakelijke documenten gevoegd hebben.

2.11. Zoals reeds gebleken is uit de bespreking hoger heeft de verwerende partij geen afdoende rekening gehouden met de bewijzen inzake tewerkstelling, zodat de overweging dat de beroepsactiviteit en financiële band met het herkomstland onvoldoende bewezen is, gebrekkig is.

Verder wijst de Raad er nogmaals op dat het administratief dossier de door de verzoekende partijen in het kader van hun visumaanvraag voorgelegde stukken niet bevat zodat niet blijkt dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met alle voorgelegde stukken, nu de advocaat van verzoekende partijen bij het verzoekschrift diverse stukken voorlegt waarvan gesteld wordt dat deze werden voorgelegd bij het visumdossier en waaruit ondermeer blijkt dat verzoekende partijen wel degelijk onroerend goed bezitten in het herkomstland (zie stuk 2 gevoegd aan het verzoekschrift). Gelet op de onvolledigheid van het administratief dossier kan de Raad zijn wettigheidstoets niet uitvoeren en dus niet nagaan of de overweging dat de verzoekende partijen geen eigendom bezitten in het herkomstland stand houdt. Bovendien, zelfs indien deze overweging valabel is, dan nog moet gesteld dat in het licht van de vaststelling dat de overweging inzake de professionele activiteit niet deugdelijk is, het weigeringsmotief *“Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld”* onvoldoende geschraagd is. Temeer nu de verwerende partij ook nalaat aandacht te besteden aan het argument van verzoekende partijen dat hun kinderen naar een exclusieve school gaan in India. Verder blijkt uit de overweging *“toont niet aan te beschikken over resterende familiale belangen”* ook niet of de verwerende partij rekening heeft gehouden met het argument inzake de ouders die afhankelijk zijn en woonachtig zijn in India.

Gelet op voorgaande vaststelling is de overweging dat verzoekende partijen al eerdere weigeringsbeslissingen hebben gekregen onvoldoende draagkrachtig an sich om het tweede weigeringsmotief te schragen.

De Raad benadrukt dat het de verwerende partij toekomt de visumaanvraag zorgvuldig te onderzoeken en rekening te houden met alle door de verzoekende partijen voorgelegde stukken en argumentatie. Het is evenwel duidelijk dat dit in casu niet gebeurd is zodat een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt aangetoond.

2.12. Nu de weigeringsbeslissingen ten aanzien van de minderjarige kinderen gegrond zijn op de weigeringsbeslissingen ten aanzien van de ouders en deze laatste weigeringsbeslissingen onzorgvuldig werden getroffen zodat deze vernietigd worden, dienen ook de weigeringsbeslissingen ten aanzien van de kinderen vernietigd te worden.

2.13. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 september 2019 tot weigering van de afgifte van een visum worden vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 744 euro, komen ten laste van de verwerende partij

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend twintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER